

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Joanna Smycz
Protokolant:	Maria Szczęsna

po rozpoznaniu w dniu 18 marca 2015 r. w Gliwicach

sprawy H. S. (1) (S.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania H. S. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 26 listopada 2014 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję przyznając ubezpieczonemu H. S. (1) prawo do emerytury począwszy od dnia 1 lipca 2014 r.

(-) SSO Joanna Smycz

Sygn. akt. VIII U 2204/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 listopada 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu H. S. (1) prawa do emerytury w niższym wieku w oparciu o art. 184 w związku z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r., poz. 1440 ze zm.) w związku z tym, iż nie udowodnił on 15 – letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach przy pracach wymienionych w wykazie A.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany poprzez przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury podnosząc, że zgodnie z zeznaniami świadków, o przesłuchanie których wnosił, wykonywał pracę w warunkach szczególnych w Fabryce (...) w T. w szczególności okresie od 1 lipca 1981r. do 31 grudnia 1998r. jako kierownika Wydziału Galwanizacji i tym samym spełnia warunki do przyznania prawa do emerytury.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Dodatkowo ZUS wskazał, że do okresów pracy ubezpieczonego w szczególnych warunkach nie uwzględnił okresu zatrudnienia w Fabryce (...) w T. od 1 lipca 1981r. do 31 grudnia 1998r. jako

kierownika Wydziału Galwanizacji bowiem charakter pracy na ww. stanowisku, w ocenie organu rentowego, nie odpowiada charakterowi pracy wymienionej pod poz. 24 działu XIV wykazu A.

Sąd ustalił co następuje:

Ubezpieczony H. S. (1), urodzony (...) w dniu 30 lipca 2014r. złożył wniosek o emeryturę w wieku niższym niż 65 lat z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach.

Ubezpieczony 60 lat ukończył 1 stycznia 2014r.

Wydając zaskarżoną decyzję organ rentowy uznał, że skarżący, na dzień 1 stycznia 1999r., legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze ponad 25 lat, z tym, że w ocenie ZUS udowodnił jedynie 7 lat okresów pracy w szczególnych warunkach tj. od 1 lipca 1974r. do 30 czerwca 1981r.

Organ rentowy nie uznał za pracę w warunkach szczególnych, pracy w Fabryce (...) w T. od 1 lipca 1981r. do 31 grudnia 1998r. jako kierownika Wydziału Galwanizacji bowiem charakter pracy na ww. stanowisku, w ocenie organu rentowego, nie odpowiada charakterowi pracy wymienionej pod poz. 24 działu XIV wykazu A.

Ubezpieczony nie jest członkiem OFE.

W toku procesu Sąd ustalił, iż w czasie zatrudnienia w Fabryce (...) w T., w spornym okresie od 1 lipca 1981r. do 31 grudnia 1998r. ubezpieczony pracował jako kierownik Wydziału Galwanizacji. Praca odwołującego na powyższym stanowisku polegała na nadzorze i kontroli produkcji. Ubezpieczony jako kierownik pracował na pierwszej zmianie, na której nie pracował mistrz. Mistrzowie pracowali tylko na drugiej i trzeciej zmianie. Odwołujący wykonywał obowiązki kierownika i mistrza, wykonując te same czynności co mistrz, a dodatkowo ponosił odpowiedzialność na galwanizernię. Jego biuro znajdowało się na wydziale galwanizacji.

Prace i czynności wykonywane na stanowisku kierownika Wydziału Galwanizacji to: bezpośrednie nadzorowanie i monitoring pracowników na stanowiskach produkcji oraz wszystkich urządzeń w galwanizerni, osobista i bieżąca kontrola kąpeli galwanicznych oraz parametrów technologicznych procesów, osobiste nadzorowanie wsypywania i wlewania trucizn i środków niebezpiecznych do wanien z kąpielami galwanicznymi m.in. cyjanku potasu, cyjanku miedzi, osobisty udział w procesach neutralizacji ścieków pogalwanicznych, osobista kontrola parametrów jakościowych detali przychodzących do galwanizacji, jak i gotowych po nałożeniu powłoki polerowaniu oraz zwalnianie gotowych produktów na następne wydziały zakładu pracy, osobisty nadzór nad wszystkimi naprawami awaryjnymi, remontami oraz pracami konserwacyjnymi ze względu na duże zagrożenie substancjami trującymi, osobisty nadzór i pomoc w czasie wszelkich prac konserwacyjnych z kąpielami galwanicznymi, osobisty monitoring wszystkich prac w galwanizerni.

Ubezpieczony z tytułu wykonywanej pracy na stanowisku kierownika miał wypłacany dodatek szkodliwy.

Pracę świadczył stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Nie był kierowany do innych prac.

Ubezpieczony nie wykonywał prac biurowych. Prace biurowe wykonywał referent do spraw administracyjno – biurowych.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: zeznań świadków: J. P., A. K. i E. B. (zapis rozprawy z dnia 9 stycznia 2015r. 20 min. 09 sek. i n.) oraz wyjaśnień odwołującego (zapis rozprawy z dnia 18 marca 2015r. 7 min. 09 sek. i n.), charakterystyki stanowiska pracy ubezpieczonego (k. 52 a.s.), akt osobowych ubezpieczonego, w tym kartotek płacowych (koperta – k. 49 a.s.) oraz akt organu rentowego dołączonych do akt niniejszej sprawy.

Wymienione wyżej dowody Sąd uznał za w pełni wiarygodne. Wyjaśnienia odwołującego oraz zeznania świadków są logiczne, wzajemnie się pokrywają i uzupełniają,

a dodatkowo korelują z dokumentacją pracowniczą sporządzoną przez pracodawcę ubezpieczonego, przedstawiając łącznie rzeczywisty przebieg pracy i zakres obowiązków odwołującego w spornym okresie. W konsekwencji, Sąd uznał, że zgromadzone dowody są kompletne i pozwalają na czynienie na ich podstawie ustaleń co do stanu faktycznego, a następnie – na rozstrzygnięcie sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego, H. S. (1) zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r., poz. 1440 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

W zakresie określenia wieku emerytalnego, o którym mowa w art. 32 ust. 1 ww. ustawy, rodzajów prac lub stanowisk oraz warunków, na podstawie których ubezpieczonym przysługuje prawo do emerytury art. 32 ust. 4 odsyła do uregulowań Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zm.).

W myśl § 3 i 4 rozporządzenia, pracownik który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w załączonym do rozporządzenia wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

1. osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn
2. ma wymagany 25 letni okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. W wykazie A, stanowiącym załącznik do rozporządzenia, określone zostały prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego. W myśl punktu 24 działu XIV wykazu A określającego prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego, a stanowiącego Załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze do takich prac należy:

„kontrola międzyoperacyjna, kontrola jakości produkcji i usług oraz dozór inżynierijno-techniczny na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie”.

Przedmiotem sporu pozostawało ustalenie, czy okresy zatrudnienia H. S. (2) w Fabryce (...) w T. od 1 lipca 1981r. do 31 grudnia 1998r można uznać z okres pracy wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na danym stanowisku, wykonywanej w szczególnych warunkach, a tym samym, czy

ubezpieczony spełnia przesłanki do nabycia emerytury wcześniejszej z tytułu pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze, po ukończeniu 60 roku życia.

Warunkiem nabycia uprawnień emerytalnych według art. 184 jest spełnienie przesłanki stażu przed dniem 1 stycznia 1999r. Brak w treści art. 184 przesłanki końcowej daty spełnienia pozostałych warunków nabycia uprawnień emerytalnych (tj. na dzień 31 grudnia 2008r.) powoduje, że ubezpieczeni, którzy w chwili wejścia w życie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych posiadali wymagany okres ubezpieczenia (szczególny i zwykły), mogą realizować prawo do emerytury na starych zasadach po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w art. 32 również po dniu 31 grudnia 2008r. oraz nieprzystąpieniu do OFE albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. Wszystkie przesłanki muszą zostać spełnione łącznie.

Należy podkreślić, że okres zatrudnienia może być zaliczony do pracy w warunkach szczególnych, gdy pracownik faktycznie wykonywał prace objęte wykazem prac uprawniających do wcześniejszej emerytury, pomimo że stanowisko jakie mu formalnie przypisano nie jest wymienione w wykazie. Wymieniony wyżej wykaz A nie określa bowiem stanowisk pracy, ale definiuje rodzaj prac, które są uważane za wykonywane w szczególnych warunkach. Decydujące znaczenie dla zakwalifikowania pracy jako realizowanej w szczególnych warunkach ma nie nazwa zajmowanego stanowiska, ale rodzaj, charakter i warunki pracy.

Według oceny Sądu postępowanie dowodowe przeprowadzone w tej konkretnej sprawie wykazało, że ubezpieczony H. S. (1) ukończył 60 rok życia i na dzień 31 grudnia 1998r. udowodnił łącznie ponad 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, w tym ponad 15 lat pracy wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach. Nie budzi wątpliwości Sądu, że praca ubezpieczonego w Fabryce (...) w T. od 1 lipca 1981r. do 31 grudnia 1998r. na stanowisku kierownika Wydziału Galwanizacji była faktycznie pracą w warunkach szczególnych określoną w wykazie A, dziale XIV:

- poz. 24, tj. kontrola międzyoperacyjna, kontrola jakości produkcji oraz dozór inżynieryjno - techniczny oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie.

Organ rentowy nie uwzględnił odwołującemu tych okresów pracy, argumentując że charakter pracy na ww. stanowisku nie odpowiada charakterowi pracy wymienionej pod poz. 24 działu XIV wykazu A.

Trzeba jednak podkreślić, iż w myśl z ugruntowanego już stanowiskiem judykatury i doktryny „sądy pracy i ubezpieczeń społecznych rozpoznając sprawy z zakresu ubezpieczeń społecznych dokonują kontroli zgodności decyzji administracyjnych wydanych w tych sprawach z prawem w trybie odrębnym określonym w kodeksie postępowania cywilnego, w którym to trybie **nie obowiązują ograniczenia dowodowe obowiązujące w postępowaniu administracyjnym tocącym się przed organami rentowymi**” (vide – wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 12 kwietnia 1996r., sygn. akt III AUr 235/96, Orzecznictwo Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 1997r., nr 1, poz. 2). Z kolei w wyroku z dnia 25 lipca 1997r. sygn. akt II UKN 186/97 Sąd Najwyższy stwierdził, że: „W postępowaniu sądowym nie obowiązują ograniczenia, co do środków dowodowych stwierdzających wysokość zarobków lub dochodów stanowiących podstawę wymiaru emerytury lub renty określone w § 20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1984r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. Nr 10, poz. 49 ze zm.)” (OSNP z 1998r, Nr11, poz. 342).

Tak więc w postępowaniu przed sądem ubezpieczeń społecznych mogą być przeprowadzane wszelkie dowody zmierzające do prawidłowego rozstrzygnięcia, w tym zeznania świadków.

Z przeprowadzonego w niniejszej sprawie postępowania wynika, że ubezpieczony w okresie od 1 lipca 1981r. do 31 grudnia 1998r. jako kierownik Wydziału Galwanizacji wykonywał kontrolę międzyoperacyjną, kontrolę jakości

produkcji i sprawował nadzór inżynieryjno - techniczny na wydziale, w którym jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie.

Z powyższych przyczyn, Sąd stwierdził, że H. S. (1) w dacie złożenia wniosku o emeryturę spełnia łącznie wszystkie warunków niezbędne do przyznania emerytury z obniżonego wieku, wynikających z treści art. 184, ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r., poz. 1440 ze zm.), a tym samym jego odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Biorąc wszystkie powyższe względy pod uwagę, Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł, jak w sentencji wyroku przyznając ubezpieczonemu prawo do emerytury od 1 lipca 2014r., tj. od miesiąca złożenia wniosku.

SSO Joanna Smycz